

GŁOS KUTNOWSKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

WTOREK 30 LISTOPADA 1948 ROKU.

Nr 327 (1272)

Zjednoczenie ruchu robotniczego przyśpieszy nasz marsz do Socjalizmu

Z referatu członka Biura Politycznego KC PPR tow. Romana Zambrowskiego

Tow. Roman Zambrowski

ZJEDNOCZENIE Partii — to akt ogromnego znaczenia historycznego, o którym w naszej Partii powiedziane już zostało niejedno ważne słowo i nad którym przez szereg dni obradować będzie Kongres Zjednoczeniowy.

Nie sposób jest wyczerpać w krótkim referacie tego tematu, który ma długą historię, tak długą niemal jak historia walki klasy robotniczej. Nie sposób też wyczerpująco omówić znaczenie zjednoczenia — jest to bowiem fakt o znaczeniu nieprzemijającym, jest to fakt, który oznacza zwrot, nową epokę w historii polskiego ruchu robotniczego.

Dlatego też z olbrzymiego bogactwa zagadnień, związanych ze zjednoczeniem, poruszę tu tylko kilka zagadnień centralnych.

Ideologiczne podstawy Zjednoczenia

PIERWSZE zagadnienie dotyczy podstaw ideologicznych zjednoczenia. Wiadomo, że obie Partie postanowiły, iż łączymy się na zasadach marksizmu-leninizmu. Co to znaczy? To znaczy, że opieramy cały swój program zjednoczo-

nej partii na nauce marksizmu-leninizmu o przodującej roli klasy robotniczej, której dziejowym posłannictwem jest stać się grabarzem ustroju kapitalistycznego, która jedyna jest zdolna stanąć na czele mas pracujących i poprowadzić je do obalenia władzy kapitalistycznej, która jedyna jest zdolna po obaleniu władzy klas kapitalistycznych do zbudowania nowej władzy, mającej za cel całkowitą likwidację klas kapitalistycznych i zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego, w którym nie będzie wyzysku człowieka przez człowieka.

Z tego wynika, że zjednoczona Partia będzie czerpać pełną garścią z doświadczeń ZSRR, z doświadczeń WKP (b), która ma już niemal jedną trzecią wieku walki o socjalizm i o komunizm za sobą i która zdobyła sobie przodujące miejsce w międzynarodowym ruchu robotniczym.

Fakt, że opieramy program zjednoczonej partii na nauce marksizmu-leninizmu — oznacza historyczne zwycięstwo kierunku rewolucyjnego marksizmu w polskim ruchu robotniczym nad kierunkiem reformistycznym i nacjonalistycznym, który w ciągu całych dziesięcioleci sprawdzał część polskiej klasy robotniczej na manowce ugody klasowej, nieskończonych kompromisów klasowych pod szyldem interesów narodowych, prowadząc do zdrady zarówno interesów klasowych

jak i narodowych proletariatu polskiego.

Oparcie zjednoczonej partii na zasadach marksizmu-leninizmu zapewni jej **jedność ideologiczną**, która ma znaczenie decydujące i jest podstawową przesłanką zjednoczenia w ogóle.

Sprawa jedności ideologicznej w przeciwieństwie do jedności mechanicznej ma u nas swoją historię. Był czas, kiedy elementy prawicowe i centrystowskie w PPS swoją wrogość do jedności organicznej chowały za parawan rzekomej ich niechęci tylko do jedności mechanicznej.

Później, kiedy kierownictwo PPS stanęło na gruncie jedności organicznej, wielu centrowców i prawicowców PPS nagle zapalała miłością do jedności organicznej, ale w rzeczywistości gotowi byli tylko do jedności mechanicznej.

I tu trzeba stwierdzić, że partia nasza, podobnie jak jej poprzednicy KPP i SDKP i L doceniając ogromne znaczenie jedności klasy robotniczej nigdy nie zniżała się do wyrzeczenia się zasad marksistowskich partii nowego typu za cenę jedności.

Chwilowe wahania w tej sprawie ujawnione w kierownictwie PPR w okresie, gdy ujawniło się w nim odchylenie prawicowe i nacjonalistyczne były szybko zlikwidowane.

Decydującą rolę w osiągnięciu jedności ideologicznej odegrały lipcowe i sierpniowe Plenum KC PPR i październikowa Rada Naczelna PPS.

we Plenum KC PPR i październikowa Rada Naczelna PPS.

Dorobek i wkład ideologiczny lipcowego i sierpniowego Plenum KC PPR

UCHWAŁY Plenum lipcowego i sierpniowego, które ideologicznie przewyższyły odchylenie prawicowe w PPR stanowiły zarazem **decydujący krok** w sprawie ustalenia podstaw ideologicznych zjednoczonej partii. Bo też olbrzymi był dorobek ideologiczny tych plenarnych zebrań KC:

— wyraźne nawiązanie do tradycji walki wyzwoleniczej SDKP i L i KPP, PPR oraz lewego nurtu PPS, przede wszystkim w postaci RPPS i wyraźne odcięcie się od całej reformistycznej i nacjonalistycznej tradycji przedwojennej PPS;

— wyraźne odrzucenie przez PPR wszelkich prób rozpatrywania demokracji ludowej jako okresu wygasania walki klasowej, jako ustroju, w którym harmonijnie współżyje obok sektora socjalistycznego i drobnotowarowego sektor kapitalistyczny, jako ustroju odrębnego od drogi ZSRR, jako nie mieszczącego się w nauce marksizmu-leninizmu w okresie przejściowym między kapitalizmem i socjalizmem, jako jakiejś odrębnej polskiej, drogi do socjalizmu;

— wyraźne stwierdzenie przez PPR, iż ustrój demokracji ludowej jest ustrojem przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu i że walka klasowa w okresie przejściowym musi się zaostrzać, gdyż klasy kapitalistyczne całkowicie zagrożone w swoim istnieniu dobrowolnie nigdy nie ustępują a naodwrot wzmagają swój opór i przechodzą do ostrzejszych form walki;

— wyraźne zaakcentowanie konieczności zaostrzenia walki o partię nowego typu, o partię rządzącą się również w życiu partyjnym, organizacyjnymi zasadami lenińskimi, o partię — przodującą, zorganizowaną oddział klasy robotniczej, o

Dokończenie na str. 3-ej.

W dniu wczorajszym w godzinach rannych rozpoczęła się w sali Centralnej Szkoły Partyjnej III-cia konferencja Miejska Polskiej Partii Robotniczej.

Referat polityczny o zjednoczeniu polskiego ruchu robotniczego wygłosił sekretarz Komitetu Centralnego, członek Biura Politycznego KC PPR tow. Roman Zambrowski.

Fragmety przemówienia tow. Zambrowskiego zamieszczamy na stronicy 1-ej i 3-ej dzisiejszego numeru.

Sprawozdanie z działalności łódzkiej organizacji PPR złożył I-szy sekretarz komitetu łódzkiego tow. Władysław Dworakowski.

Streszczenie sprawozdania znajduje Czytelnicy na str. 4-ej naszego pisma.

Nad referatem tow. Zambrowskiego i sprawozdaniem tow. Dworakowskiego rozwinęła się interesująca dyskusja, która w chwili zamknięcia numeru jeszcze nie jest zakończona.

O przebiegu dyskusji jak również o wyniku wyborów delegatów na Zjazd Krajowy naszej Partii i Kongres Zjednoczeniowy PPR i PPS podamy w numerze jutrzejszym.

Przewidywanie III-ej Miejskiej Konferencji łódzkiej organizacji PPR. Na trybunie tow. Roman Zambrowski.

Delegaci na III Miejską Konferencję łódzkiej organizacji PPR w skupieniu słuchają przemówienia tow. R. Zambrowskiego.

